

ע"פ 47540/03/19 - דוד רויטמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
ע"פ 47540-03-19 רויטמן נ' מדינת ישראל 16 מאי 2019

בפני הרכב כבוד השופטים:
י. גריל, שופט עמית [אב"ד]
ב. בר-זיו, שופטת
כ. סעב, שופט
המערער:
דוד רויטמן

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז צפון (פלילי)
ע"י ב"כ עוה"ד א. פסטרנק

הודעת ערעור מיום 20.3.19 על פסק דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ערן קוטון) מיום 14.2.19 ב-ת"פ 26040-11-11.

פסק דין

מבוא:

- מונח לפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום בחיפה (להלן: "**בימ"ש קמא**"), שניתן ע"י כב' השופט ערן קוטון, בת"פ 26040-11-11, כאשר הכרעת הדין ניתנה ביום 9.10.18 וגזר הדין ניתן ביום 14.2.19.
- הערעור מופנה כנגד הכרעת הדין.
- כנגד המערער וארבעה נאשמים נוספים (להלן: "**הנאשמים הנוספים**"), הוגש כתב אישום שכלל שבעה אישומים ואשר ייחס להם ביצוע העבירות הבאות בצוותא:

קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); זיוף בידי עובד ציבור בנסיבות מחמירות לפי סעיף 421 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף לפי סעיפים 418 סיפא, 420 ו- 29 לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

הכרעת הדין:

4. המערער כפר במיוחס לו בכתב האישום, לכן התנהל הליך הוכחות בפני בימ"ש קמ"א ששמע את העדים, בחן את מכלול הנתונים והראיות, לרבות סיכומי הצדדים ונתן הכרעת דין ביום 9.10.18.

5. במסגרת הכרעת הדין, קבע בימ"ש קמא כי המשיבה הצליחה להוכיח במידת הוודאות הדרושה כי המערער היה מעורב באופן אקטיבי באירועים המפורטים באישומים הראשון והשלישי בלבד.

6. עוד קבע בימ"ש קמא, כי המשיבה לא הניחה ראיות מספיקות אשר יש בהן לסבך את המערער במעורבות באירועים המפורטים באישומים השני, הרביעי, החמישי והשישי, ובשל כך זיכה את הנאשם מחמת הספק.

7. באשר לאירוע המפורט באישום השביעי, קבע בימ"ש קמא, כי הוכח שלמערער היתה נגיעה מסוימת, אם כי לא ברורה וחד משמעית.

8. בסופו של יום, זיכה בימ"ש קמא את המערער מביצוע חלק לא מבוטל מן העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, והרשיעו **בעבירת זיוף אחת, בסיוע לביצוע עבירות זיוף רבות, בסיוע לביצוע עבירות שימוש במסמך מזויף, בסיוע לביצוע עבירות קבלת דבר במרמה, וסיוע לביצוע עבירות שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיפים: 418 (אמצע), 418 (אמצע) ביחד עם 31, 420 ביחד עם 31, 415 ביחד עם 31, ו-244 ביחד עם 31, הכול לחוק העונשין. כך שהמערער הורשע במעורבות באירועי האישום הראשון והשלישי.

9. בימ"ש קמא קבע כי:

"בהחילי על מעשיו של הנאשם (המערער) את המבחנים שנקבעו בפסיקה סבורני כי לא הוכח במידת הוודאות הדרושה כי הנאשם (המערער) היה חלק מן המעגל הפנימי של מבצעי העבירות. כן הוכח כי מעשיו תרמו תרומה לא מבוטלת לעבירות שבוצעו באירועי האישומים הראשון והשלישי. כפי שפירטתי

לעיל, לא שוכנעתי כי הנאשם (המערער) לא היה מודע לכל המתרחש סביבו, ההיפך הוא הנכון. הנאשם (המערער) היה מודע לכך שמתבצעים סביבו, בקרבתו ובאמצעותו, מעשים לא תקינים, לא כשרים שתכליתם השגת תוצאה אסורה. לכל הפחות עצם הנאשם (המערער) עיניו מלהכיר בכך, אך לגישה, נקט בעיוורון מכוון ומוחלט.

משאלו פני הדברים, סבורני כי בשני האירועים מושא האישום הראשון והאישום השלישי סייע הנאשם (המערער) בביצוע מרבית העבירות, והיה שותף מלא בביצוע עבירת זיוף נקודתית בפרוטוקול ישיבת ההתמחרות. כן סייע הנאשם (המערער) בביצוע ריבוי עבירות זיוף, באפשרו לכל דכפין במשרד לעשות שימוש בחותמת המוטבעת" - (פיסקה 108 להכרעת הדין).

10. לאחר שבימ"ש קמא הרשיע את המערער בעבירות שפורטו בהכרעת הדין, ולאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, ניתן גזר הדין ביום 14.2.19, במסגרתו הטיל בימ"ש קמא על המערער 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, שירוצו על דרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מאסר מותנה של 10 חודשים לתקופה של 3 שנים וקנס בסך 2,500 ₪.

עובדות כתב האישום הרלוונטיות לענייננו:

11. לאור הרשעת המערער במעורבות באירועים המפורטים באישומים הראשון והשלישי בלבד, להלן נביא את פרטי האישומים הנ"ל, לצד סקירת עיקרי החלק הכללי של כתב האישום.

12. בחלק הכללי של כתב האישום נטען, כי לאחד הנאשמים - מיכאל זינטי (להלן: "זינטי") היה משרד העוסק בייצוג זוכים וחייבים בתיקי הוצאה לפועל. נטען, כי במשרד עבדו זינטי והמערער שהוא עורך דין, והמשרד אף היה קרוי על שמו. שני נאשמים אחרים עבדו אף הם במשרד, כאשר אחד מהם הוא עורך דין במקצועו, אולם משנת 2009 הוא הושעה מלעסוק במקצוע.

13. עוד נטען, כי בין השנים 2009 ו-2011, קשרו המערער והנאשמים הנוספים קשר, לעתים ביחד עם אנשים נוספים, ופעלו בהרכבים משתנים, על מנת להשתלט במרמה על נכסיהם של מנוחים אשר מתו עריריים ולא הותירו אחריהם קרובים מדרגה ראשונה. לשם כך, הם עשו שימוש בהליכים בלשכות שונות של ההוצאה לפועל, תוך הצגת מצגי שווא ושיבוש הליכי משפט. באופן זה השיגו החלטות וצווים של רשמי לשכות ההוצאה לפועל. ההחלטות והצווים ניתנו על בסיס מסמכים מזויפים ושקריים בהם עשו שימוש. בחלק מהמקרים, היה שותף למעשי המרמה והזיוף פקיד לשכת ההוצאה לפועל בחיפה בוריס צ'רניאק (להלן: "בוריס").

14. את מעשי המרמה והזיוף ביצעו המערער והנאשמים הנוספים בשני אופנים. בשיתוף פעולה עם בוריס שונו במערכת ההוצאה לפועל, שלא כדין, פרטים מהותיים, כגון פרטי הצדדים בהליך, וזאת בתיקים

שנים שהתנהלו בלשכת ההוצאה לפועל בחיפה. הלכה למעשה נוצרו תיקים חדשים בהם המנוחים חבים כביכול סכומי כסף גדולים לזוכים פיקטיביים. על מנת לטשטש ולהסתיר את המעשים, הועברו התיקים לאחר מכן ללשכת ההוצאה לפועל בנצרת וקיבלו מספרי תיקים חדשים. לאחר כל אלה הגישו המערער והנאשמים הנוספים בתיקים החדשים בקשות מסוגים שונים למימוש החוב. בחלק מהמקרים אף הצליחו לגבות כספים מהחובות הפיקטיביים ושלשלו את הכספים לכיסיהם.

15. במסגרת הקשר המפורט לעיל, זייפו המערער והנאשמים הנוספים שטרי חוב של מנוחים עיריית, לפיהם התחייבו לכאורה המנוחים לשלם סכומי כסף גדולים לזוכים פיקטיביים. המערער והנאשמים הנוספים הגישו את שטרי החוב לביצוע בלשכות הוצאה לפועל שונות ופעלו למימוש החוב בדרכים שונות. בין היתר, ביקשו, כי המערער ימונה לכונס נכסים וקיבלו מרשם לשכת ההוצאה לפועל צווים בהתאם.

16. בכל עת שהמערער והנאשמים הנוספים חששו שיתחקו אחר מעשיהם בעקבות תיק מסוים, הם דאגו להעברת התיק ללשכת הוצאה לפועל אחרת, ובחלק מהמקרים אף הודיעו על סגירת התיק.

17. לצורך קידום הקשר המפורט לעיל, אף זייפו המערער והנאשמים הנוספים, בחלק מהמקרים, אישורי מסירה באופן שנחזה כאילו מי מבני משפחתו של החייב הפיקטיבי (המנוח), קיבל את מסמכי ההוצאה לפועל וחתם על אישורי המסירה, כשבפועל לא נמסר דבר, בני המשפחה הנטענים אינם קיימים כלל, הם יצירי הדמיון, והחתימות זויפו.

18. **באישום הראשון** נטען, כי המערער וזינטי קשרו קשר עם בוריס לשנות את פרטי התיק המקורי והעברתו ללשכת ההוצאה לפועל בנצרת עם הפרטים הבדויים, לצורך ניהול הליך בנצרת בעניין המנוחה גב' פוגלמן ז"ל. זינטי, המערער ובוריס, בצוותא חדא, זייפו מספר פעמים מסמך שיש לבוריס גישה אליו בתוקף תפקידו כעובד ציבור בלשכת ההוצאה לפועל, בעת ששוננו באופן שיטתי פרטי התיק, וזאת בכוונה לרמות. כן זייפו פרטי התיק ללא סמכות כדן, באופן הנחזה כאילו נעשה השינוי בסמכות וכדן, במטרה ליצור מצג בפני רשם ההוצאה לפועל בנצרת לפיו פרטי התיק שהועבר הם פרטים אמיתיים. כתוצאה ממעשים אלה, ניתנו צווים שונים על ידי רשם לשכת ההוצאה לפועל בנצרת. במעשיהם ביצעו זינטי והמערער, בצוותא עם בוריס, דבר כדי להכשיל הליך שיפוטי, או להביא לידי עיוות דין, וכן מעשי מרמה והפרת אמונים, הפוגעים באמון הציבור במערכת המשפט.

19. זינטי והמערער עשו שימוש בפרטי התיק החדש אשר זייפו כאמור והועבר ללא סמכות כדן ללשכת ההוצאה לפועל בנצרת, לצורך הגשת בקשות ללשכת ההוצאה לפועל בנצרת, תוך ניסיון השתלטות על נכסיה של המנוחה גב' פוגלמן ז"ל. המערער והנאשמים הנוספים עשו זאת כשהם יוצרים מצג שווא בפני לשכת ההוצאה לפועל לפיו פרטי החייבת והזוכה הם הפרטים הנכונים, בידיעה שאינם כאלה. באופן זה שיבשו הליכי משפט וקיבלו במרמה בנסיבות מחמירות סכום כסף בסך של ₪ 76,000 שעוקל מחשבון הבנק של המנוחה, והועבר על פי החלטת רשם ההוצאה לפועל לחשבוננו של המערער. כן ניסו זינטי

והמערער לקבל במרמה בנסיבות מחמירות את הדירה השייכת למנוחה.

20. זינטי, המערער ונאשם נוסף חברו יחד לשבש הליכי משפט ועשו שימוש במסמך אותו זייפו ושתוכנו שקרי, על מנת לקבל דבר בנסיבות מחמירות.

21. הנסיבות המחמירות מתבטאות בכך שחברו יחדיו, באופן מתוחכם ולאחר תכנון, לבזוז את רכושה של המנוחה, תוך ביצוע מספר עבירות במקביל, שימוש בתפקידו של המערער כעורך דין, ניצול תפקידו של בוריס וריבוי המקרים והתחכום כעולה מאישום זה.

22. זינטי, המערער ונאשם נוסף אף הערימו על רשות שופטת במדינה וגרמו לתוצאות משפטיות שגויות, אשר גרמו עוול שלא כדין, תוך שימוש במסמך מזויף ושקרי, בכוונה לקבל באמצעות כך החלטות שיפוטיות.

23. באישום זה, יוחסו למערער עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע - לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין; זיוף בידי עובד ציבור בנסיבות מחמירות - לפי סעיפים 421 סיפא ו-414 בצירוף לסעיף 29 לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט - לפי סעיף 244 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף - לפי סעיפים 418 סיפא ו-420 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 415 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 415 סיפא בצירוף לסעיף 29 לחוק העונשין.

24. **באישום השלישי**, נטען, כי המערער ונאשמים נוספים קשרו קשר לבצוע פשע, ועשו בצוותא את שטר החוב המזויף והשקרי. זאת עשו בכוונה לקבל צווים לעיקול הדירה ומכירתה ובכוונה לקבל במרמה את הכסף בגין מכירת הדירה. הם הגישו את שטר החוב, בידיעה שהוא מזויף, הציגו מצג שווא שקרי ללשכת ההוצאה לפועל, באשר לקיומו של חוב בין הזוכה לחייב והגישו, בהסתמך על שטר החוב המזויף ומצג השווא, בקשות ללשכות ההוצאה לפועל בעפולה ובנצרת, במטרה להשתלט על נכסי המנוח מר שבתאי ז"ל. באופן זה הצליחו במרמה, למנות את המערער ככונס נכסים, לקבל צו עיקול על דירת המנוח, ואף לקבל אישור על הסכם מכר שנעשה עם קונה תמים. במסגרת הסכם המכר הם קיבלו מידי הקונה סכום כולל של 230,000 ₪.

25. המעשים בוצעו באופן שיטתי בנסיבות מחמירות, אשר מתבטאות בכך שחברו יחדיו, באופן מתוחכם ולאחר תכנון, לבזוז את רכושו של אדם שאינו בין החיים, בידיעה שלא יהיו יורשים שישמרו על זכויותיו. הם ביצעו מספר עבירות במקביל, ניצלו את מעמדו של המערער כעורך דין, אשר הציג עצמו כמיופה כוח הזוכה הפיקטיבי, וזכו לאמון רשם הוצ"פ, אשר ביסס את החלטותיו על סמך מצג השווא שהציגו. באופן זה הם הערימו על רשות שופטת במדינה, וגרמו לתוצאות משפטיות שגויות, אשר גרמו עוול שלא

כדין.

26. באישום זה, יוחסו למערער עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; שיבוש מהלכי משפט; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

27. ארבעת הנאשמים הנוספים הודו והורשעו בגדרי הסדרי טיעון שבמסגרתם תוקנו כתבי האישום לגבי כל אחד ואחד מהם בנפרד.

טענות המערער:

28. המערער ביקש לבטל את פסק דינו של בימ"ש קמא ולזכות אותו.

29. לטענת המערער שגה בימ"ש קמא משהחליט להרשיעו בעבירת זיוף אחת, בסיוע לביצוע עבירות זיוף רבות, בסיוע לביצוע עבירות שימוש במסמך מזויף, בסיוע לביצוע עבירות קבלת דבר במרמה, וסיוע לביצוע עבירות שיבוש מהלכי משפט.

30. המערער שלל כל קשר בינו לבין העבירות שיוחסו לו, הן בפן היסוד העובדתי והן בפן היסוד הנפשי. לטענתו, רוב רובם של המסמכים שהוצגו בבית המשפט וש"הוכנו" לצורך ביצוע מעשי המרמה, מסמכים החתומים לכאורה בחותמתו ובחתימתו, כלל לא נחתמו על ידו, וכי מסמכים אלה זויפו והוא לא ידע עליהם. עוד טען המערער, כי לא ידע על התיקים המתנהלים בלשכות ההוצל"פ.

טענות המשיבה:

31. בימ"ש קמא שקל כל בדל של ספק שהיה יכול להניח לטובת המערער וזיכה אותו מכל עבירה שלגביה היה ספק בדבר המודעות שלו.

32. המשיבה חזרה על סיכומיה שהוגשו לבימ"ש קמא והדגישה, כי המערער איפשר את השימושים בחותמות שלו והיה מודע לכך שנעשה שימוש שיטתי בחותמות שלו על ידי אנשים שלא פיקח עליהם, ומבלי להכיר את התיקים שנעשה בהם שימוש בחותמת שלו. לטענת המשיבה, יש בכל אלה כדי לבסס הרשעתו בדין.

מעבר לכך, הפנתה המשיבה להודאת המערער בעובדות; תוך הפניה לטענתו שכולם עושים מעשה כזה.

33. עוד טענה המשיבה, כי בימ"ש קמא סקר את כל הראיות, התרשם מהעדים, ונתן הכרעת דין מפורטת ומנומקת.

34. אשר על כן ביקשה המשיבה לדחות את הערעור.

דין והכרעה:

35. לאחר שעיינו בהכרעת הדין, בראיות שהוגשו בבימ"ש קמא, ובהודעת הערעור, ושמענו את טענות הצדדים, אנו מחליטים לדחות את הערעור על הכרעת הדין.

36. קביעות בימ"ש קמא מבוססות על התרשמותו ובהתאם לקביעת ממצאים עובדתיים שערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בהם, למעט המקרים שהוכרו בפסיקה והם שניים: האחד: כאשר נפלה טעות של ממש במסקנותיה של הערכאה הדיונית, והשני: כאשר קביעותיה לא מבוססות על יסוד ההתרשמות והמהימנות; כך שלערכאה הדיונית אין יתרון על ערכאת הערעור לצורך בחינת הקביעות.

ראו לעניין זה: ע"פ 10586/05 **ערן נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.1.09), ע"פ 4286/08 **אלהואשלה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 14.1.09), רע"פ 1978/09 **בני גלבע נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 23.3.09), רע"פ 735/11 **שי מזור נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 26.1.11), רע"פ 6867/11 **בהיל ג'בארין נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 27.9.11), ע"פ 2485/00 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה (2) עמ' 918, ע"פ 5385/05 **בילל אלחורטי נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 18.5.06) וע"פ 2103/07 **אביהו הורוביץ נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 31.8.08).

כך, למשל, כשבחן בימ"ש קמא את גרסת המערער, נקבע כי:

"הנאשם (המערער) ניהל בבית המשפט הליך עיקש על מנת להוכיח כי נוצל, ורומה, ומעשיו היו תמימים לחלוטין. דווקא אופן התנהלות הנאשם בבית המשפט, תוך עמידה על קוצו של כל יו"ד, התעקשותו הנחרצת בדבר תוכנו של כל מסמך משמעותי והשלכותיו, מעמידה את גרסתו ביחס לעבירות שיוחסו לו בספק רב, תוך יצירת עננת חוסר מהימנות מובנית מעל גרסתו. הנאשם (המערער) נחזה בבית המשפט כאדם בוגר, משכיל, רציני ואינטליגנטי המקפיד על קלה כעל חמורה. לא ייתכן כי לא הקפיד לקרוא כל מסמך שערך וכל מסמך עליו חתם, ולתהות על קנקנו של כל מסמך ומסמך. אין זה מתקבל על הדעת שככונס נכסים התעלם לחלוטין מחובותיו על פי דין וסבר כי הוא מוצג כך באופן פורמאלי בלבד בעיני צדדים שלישיים. גרסתו בהקשר זה אינה אמינה, אינה מהימנה ואין לקבלה. גרסתו עומדת בניגוד מוחלט להתנהלותו הכוללת מאז הגשת כתב האישום". - פסקה 90 להכרעת הדין.

37. על אחת כמה וכמה כך, מקום בו עסקין בממצאים עובדתיים, שנקבעו על יסוד הערכת מהימנותם של העדים, שהעידו בבימ"ש קמא. במקרים מעין אלו הערכאה הדיונית הינה בעלת יתרון מובהק על ערכאת הערעור, וביכולתה להתרשם מהעדים, משפת גופם, מהתנהגותם ומאופן מסירת עדותם, וסימני האמת המתגלים לשופט ששומע ורואה אותם עדים. מכאן, שהתערבותה של ערכאת הערעור בממצאיה של הערכאה הדיונית תהיה מצומצמת עוד יותר ותוגבל אך למקרים חריגים ונדירים בהם נפלה טעות של ממש במסקנותיה ובקביעותיה - ראו לעניין זה ע"פ 8292/09 **עלי עודה נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.6.10).

סבורנו, כי העניין שלפנינו אינו נכנס בגדר אותם מקרים חריגים עליהם מדובר בפסיקת בית המשפט העליון. על כן, דין הערעור על הכרעת הדין, להידחות.

38. יתרה מזו, המדובר בהכרעת דין מפורטת ומנומקת שבה הבהיר בימ"ש קמא, כי המערער היה מעורב באופן אקטיבי באירועים המפורטים באישומים הראשון והשלישי בלבד; כי מן הראיות עלתה תמונה עובדתית לפיה המשרד שהיווה את הבסיס והמעטפת לביצוע העבירות קרוי היה ע"ש המערער; במרבית התקופה בה פעל המשרד היה המערער עורך הדין היחיד במשרד, בעל מעמד כדין; המערער לא שילם לאיש דמי שכירות ואף לא שילם עבור שירותי המשרד; חותמתו הנושאת באופן מובנה גם את חתימת ידו (החותמת המוטבעת) הייתה מונחת במקומות שונים במשרד ושימשה את עובדי המשרד לביצוע פעולות שונות, לרבות חתימה על מסמכים רבים בשם המערער, אם כי הוא באופן אישי לא בהכרח היה מודע לקיומם ולתוכנם; המערער אישר לעובדי המשרד להשתמש בחותמת המוטבעת; המערער לא גילה עניין ממשי במסמכים עליהם הוטבעה חותמתו הכוללת את חתימתו הידנית; החותמת המוטבעת נרכשה בתיאום עם המערער ובאישורו, והוא נתן ברכתו לשימוש בה בידי עובדי המשרד בלי לדעת מה הם המסמכים עליהם היא מתנוססת ולאילו מטרה הם מיועדים; חשבון הבנק של המערער שימש צינור להעברת כספים שהתקבלו שלא כדין; המערער היה מודע לעובדת רישום מינויו ככונס נכסים בחלק מן המקרים, אך התייחס למעמד זה בביטול, כשהתנהלות זו תוארה בצדק על ידי בימ"ש קמא "**עיוורון מכון ומוחלט**".

זאת ועוד, נקבע, כי המערער אישר, כי ידע שהחותמת המוטבעת נמצאת ברשות זינטי ופקידות המשרד, ונעשה בה שימוש דרך קבע. למרות זאת, לטענתו, סבר, שהפקידות השתמשו בחותמת על מנת לחתום על התראות בלבד ואישר, שהסכים כי יבוצע שימוש בחותמת שלו לצורך מכתבי התראה, על אף שלא ידע מה כתוב בהם.

כך, למשל, קבע בימ"ש קמא בפסקה 48: "**המסמכים הרבים מאד אשר נחתמו בחותמת**

המוטבעת, בידיעתו, בהסכמתו, ובאישורו של הנאשם, הם כשלעצמם מסמכים מזויפים שלא הנאשם ערך אותם ולא הנאשם חתם עליהם. במהלכיו, אותם לא הכחיש, עשה הנאשם מעשה כדי לאפשר את ביצוע עבירות הזיוף הרבות ללא קשר לתכליתו, וכדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית

עבירות הזיוף. מכאן שיש להרשיעו בריבוי עבירות של סיוע לזיוף, לפי סעיף 418 ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין."

למסקנתו זו של בימ"ש קמא, המבוססת על התשתית הראייתית שהונחה בפניו, אין בידינו אלא להצטרף.

39. לא למותר, ואף חשוב לציין, שכבר בחודש מאי 2011 (בעקבות חקירתו של המערער ושחרורו הראשוני מן המעצר) היה המערער ער לחשדות שהופנו כלפיו, לרבות עבירות המרמה שיוחסו לו תוך ניסיון להשתלט על רכושם של המנוחים. למרות זאת שב המערער לעבוד במשרד ממנו ובאמצעותו בוצעו עבירות המרמה, הכל כפי שקבע בימ"ש קמא בפסקה 86 של הכרעת הדין, בהוסיפו, שם, שהמערער לא חדל ממעשיו, כמו גם ממעורבות בחלק מן המעשים אשר יצרו תשתית לעבירות שבוצעו או שנעשה ניסיון לבצען.

40. בכל הנוגע לאישום הראשון, בעניין המנוחה גב' פוגלמן ז"ל נציין, שמערער התמנה ככונס נכסים ובתפקידו זה היה עליו לערוך ישיבת התמחרות. לפי קביעת בימ"ש קמא, ככל ששיבה כזו נערכה, הרי היו מעורבים בה קטינה בת 17, בתו של בעל המשרד, ונאשם מס' 4, שליח המשרד שמצוקותיו הכלכליות וקשייו היו גלויים. למרות זאת, חתם המערער על פרוטוקול בדבר קיום אותה ישיבה, כשהפרוטוקול אינו משקף את שהתרחש. בהמשך, ולאחר חקירתו של המערער ושחרורו הראשוני מן המעצר, במאי 2011, חתם המערער ביום 12.6.11 על תצהיר כוזב בנוגע להתמחרות לגבי דירתה של הגב' פוגלמן ז"ל, וכפי שציין בימ"ש קמא בפסקה 89 של הכרעת הדין: "...תכליתו (של התצהיר) המשך הנעת גלגלי אירוע המרמה המתואר באישום הראשון..".

41. התשתית הראייתית שהונחה בפני בימ"ש קמא הובילה לגיבוש מסקנתו, בפסקה 91 של הכרעת הדין, לפיה: **"אין דרך לפרש את התנהגותו אלא ככזו המודעת לחוסר הכשרות ואי התקינות של המעשים שנעשו והמסמכים שנערכו והוחתמו, מתוך בחירה שלא לעשות דבר בעניינם על מנת להמשיך ולקיים את שגרת היומיום, עבודה במשרד הקרוי על שמו, ללא תשלום דמי שכירות, וללא השתתפות בתשלום עבור שירותי המשרד."**

עוד קבע בימ"ש קמא, כי המערער בהתנהלותו יצר תשתית איתנה לביצוע פעולות המרמה שפורטו בכתב האישום, ומכאן המסקנה, כי סייע לביצוע ריבוי של עבירות זיוף, וכן קבע, כי הוכח במידת הוודאות הנדרשת, שהמערער סייע לביצוע הפעילות האסורה נשוא האישומים הראשון והשלישי והיה מעורב, מודע, ואקטיבי באירועי שני אישומים אלה (פסקה 94 של הכרעת הדין), גם אם לא היה שותף מלא, ולא היה במעגל הפנימי של המבצעים, ולכן נקבע, כי הוכח מעבר לספק סביר שהמערער ביצע חלק מן העבירות שיוחסו לו באישומים הראשון והשלישי (פסקה 95 בהכרעת הדין).

עוד קבע בימ"ש קמא, כי הוכח במידת הוודאות הנדרשת שהמערער כשל באופן אישי במעורבות זיוף מסמך,

דהיינו, פרוטוקול ישיבת ההתמחרות, זיוף שבא לידי ביטוי בכך שצוין כאילו הוא היה נוכח בישיבת ההתמחרות. המערער היה מודע לכך, שבהמשך ייעשה שימוש בפרוטוקול זה בהליכי ההוצל"פ, בהם הוגדר המערער ככונס הנכסים, ובכך סייע המערער לביצוע עבירה של שימוש במסמך מזויף. מכאן הרשעת המערער בעבירת זיוף לפי סעיף 418 (אמצע), וכן בעבירת סיוע לשימוש במסמך מזויף (פסקה 103 של הכרעת הדין), ולרבות סיוע לקבלת דבר במרמה ביחס לאישום הראשון והאישום השלישי (פסקה 105 של הכרעת הדין).

במסקנות מפורטות אלה של בימ"ש קמא, המבוססות על התשתית העובדתית שהונחה בפניו, ועל התרשמותו הבלתי אמצעית מן המסכת הראייתית הנרחבת שנפרשה, אין להתערב, מה גם שמסקנותיו של בימ"ש קמא מנומקות כדבעי.

42. בסיכום הדברים, זיכה בימ"ש קמא את המערער ממרבית העבירות שיוחסו לו באישומים השונים, והרשיעו בכל הנוגע לאישום הראשון ולאישום השלישי בעבירת זיוף אחת, בסיוע לביצוע עבירות זיוף רבות, בסיוע לביצוע עבירות שימוש במסמך מזויף, בסיוע לביצוע עבירות קבלת דבר במרמה, וסיוע לביצוע עבירות שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיפים 418 (אמצע), 418 (אמצע) ביחד עם סעיף 31, 420 ביחד עם סעיף 31, 415 ביחד עם סעיף 31, ו- 244 ביחד עם סעיף 31 לפי חוק העונשין.

43. בהכרעתו זו של בית משפט קמא, המבוססת והמנומקת היטב, לא ראינו כל הצדקה להתערב ולפיכך מורים אנו על דחייתו של הערעור.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ט, 16 מאי 2019, במעמד הנוכחים.

כ' סעב, שופט

ב' בר-זיו, שופטת

י' גריל, שופט עמית
[אב"ד]